

nguyenthi leyen
Sat, May 30 at 2:28 AM

Â

ĐỀ C THUY XỐT XA CHO CHỖ HIẾU CẢ A CON CÁI ĐỂ I VỚI CHA MẸ QUÁ !:

- Alo. Anh hai hả? Anh đang ở đâu vậy?
 - Anh Hai đang ở quán, có gì không cô út?
 - Chị u và sếp tranh thủ qua nhà em đón Mẹ về nhà anh nhé
 - Ờ a, còn ba ngày nữa Mẹ mới qua nhà anh mà? Sao đón sếp vậy?
 - Em biết, nhưng mai về chiều em đi du lịch với các quan công tuấn mới về. Anh hai đón mẹ về nhà anh dùm em sớm vài hôm, tháng sau em bù lại cho
 - Thôi đừng cớ gì, để anh về bàn với bà xã rồi tính sau
- Nghe cuộc nói chuyện của cô con gái, bà Tô buông tiếng thở dài náo ruột. Bà đứng lên nhìn thoáng bước chầm chầm ra sân. Bà Tô cầm cái chổi lên quét quanh sân mà lòng ngổn ngang bao nỗi niềm. Bà Tô nhớ lại ...
- Chàng chột sớm đi lại cho bà Tô hai đứa con còn thơ dại. Lúc đó thoáng Hai và a mới chập chững biết đi nhón bước đầu tiên, con Út thì đang còn nằm nôi. Biết bao nhiêu khổ cực dồn hết lên đôi vai của bà, mất sớm hai đứa con bà tỏ ra lo cho hai đứa con khôn lớn. Buông cái này là bà chấp cái kia, làm và chột biết làm, miễn sao có tiền nuôi con là được
- Khi hai con khôn lớn. Con Út mua quần se súa với bạn thân với bà "Mẹ ơi con mua áo mới", thoáng Hai "mẹ ơi, cho con tiền mua chiếc xe đạp". Bà vui vẻ "Uhm. Để đó mẹ lo". Rồi, thoáng Hai con Út trở nên thành thạo biết ăn và học trong vòng tay của Mẹ đến khi ra trường và lập gia đình riêng. Cả hai đứa đều thành danh trong xã hội. Lúc hai đứa con còn nhỏ, tuy nghèo nhưng vẫn rất tình cảm. Bà Tô buông tiếng thở dài, bà tiếc nuối cái thời gian mà con đã mất đi qua. . .
- Tiếng chuông gọi của làm bà Tô giật mình. Bà đi vội ra mở cửa, con dâu ào vào, thoáng Hai theo sau. Con dâu lên tiếng
- Cô Út có nhà không hả Mẹ?
- Bà và a đóng cửa lại và trả lời
- Nó ở trên lầu đó. Có chuyện gì chớ a mà bây giờ qua đây
- Con dâu không trả lời, đi vội vào trong nhà. Con Út nghe tiếng ào dõng nhà liền chạy xuống. Chột dâu liền hỏi
- Cô Út làm gì mà tui gọi chầy máy không chịu nghe
 - Em ở trong phòng xếp máy bàn để đi mai đi
 - Cô đi rồi sao?
- Con Út hỏi khó chịu

- Thì em có gọi cho anh Hai nhé đón Mẹ về bên anh chớ vài hôm rồi mà
Con dâu vẫn nói

- Không được c. Mai cuối tuần về chồng tui cũng có việc đi tỉnh phát quà tỉnh thì hai ngày mới
về. Cô Út xem tính sao thì tính

Con Út lên tiếng

- Anh Chớ làm gì mà khó khăn vậy. Đi phát quà tỉnh thì thôi mà có chuyện phải gặp nhau vậy
không. Chớ lúc nào việc nhà cũng làm lên cho nghiêm trọng. Chớ em về rồi hãy đi !

Con dâu cũng không vậy

- Vậy sao cô không ở nhà đi đâu hôm nào đến phiên Mẹ qua tui rồi cô đi du lịch.

Bà Tú sợ mẹ đi đâu con nhìn thấy nên quay mặt đi nơi khác để lau vùi giọt nước mắt đang trào ra
vì kìm lòng không được. Chớ cho các đứa nghe nhỡ cớ trời xuống. Bà Tú vui vẻ cười ha ha nói

- Chuyện nhà mà sao tôi bây giờ mới thấy. Đều cả rồi đó Mẹ lo

Thằng Hai chen ngang

- Mẹ lo cách nào?

Bà Tú chớ nói rồi

- Lâu quá Mẹ không về quê, nên dịp về chồng con Út đi du lịch mấy hôm, về chồng thằng Hai
cũng bận. Luôn tuần này Mẹ cũng muộn về. Quê ở chớ vì đi Năm vài hôm

Bà Tú nói xong, mẹ đi đâu con đâu như trí cao cách gọi quý t cả bà. Con Út lên tiếng

- Vậy thì mai anh Hai cho tài xế qua chớ Mẹ ra bến xe

Bà Tú cười vui vẻ cười to để cho mẹ đi đâu con yên tâm

- Cũng đó Mẹ lo. Mai ta nhớ chú Ba xe ôm đưa người chớ ta ra bến xe để rồi

Đêm hôm đó bà Tú suy nghĩ nhiều lắm. Tháng này ở nhà con Út thì tháng sau ở nhà thằng Hai.

Bà Tú cảm thấy mình làm việc tốt cho con cái, vì mình mà hai anh em cãi nhau về chuyện
ăn ở cả bà. Làm Mẹ, bà không đành lòng nhìn cảnh như vậy

Tuần sau

- Alo cô Út hả? Cô về chớ

- Còn 2 hôm nữa em mới về. Có gì không anh Hai

- Hôm nay anh nóng ruột quá nên gọi cho dì Năm hỏi thăm Mẹ, thì dì Năm nói là không có thấy
Mẹ về nhà dì Năm.

Thì là cô Út và anh Hai cãi nhau mới. Ngày này để gọi cho người kia. Cô Út đành phải bỏ cuộc
du lịch bay về cùng anh Hai đi tìm Mẹ trong vô vọng

Năm năm sau

Tôi mới tới ngôi chùa nhỏ ở ngoài ô cách xa thành phố, có một ngôi mộ nhỏ sau chùa. Trên tấm
bia có ghi

Phụ nữ bà Nguyễn Thị Tú

Pháp danh. . .

Mất ngày. . . Tháng. . . Năm

Không rõ nhân thân

Một người trong làng kể tôi. Cách đây năm năm, có một bà cụ đầu tiên xin ở trong ngôi chùa
nhỏ này. Tôi đó ngôi chùa trở nên sạch sẽ như bàn tay chăm sóc cả bà cụ. Số mệnh bà cụ cũng
kinh gõ mõ. Bà cụ hiện lành phúc hậu nên được dân làng yêu quý, họ đem đến cho cụ rau,
khoai củ và những cây nhà lá vườn. Cũng thế, bà cụ sống như vào lòng yêu thương của dân làng.
Một người ở đây ai cũng nhìn thấy được cả bà có một niềm gì đó mà không thể cùng ai. Vì nét
mặt cụ luôn toát lên niềm vui buồn cho đến tận lúc bà mãi mãi ra đi.

CHA MẸ NUÔI CON BỊN HẸ LAI LÁNG

CON NUÔI CHA MẸ TÍNH THÁNG KẸ NGÀY.
